

[Waldorff]

delse med denne lovgivning, synes jeg, det er flot.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er selvfølgelig slemt, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at venstre og de konservative er ukristelige, men det kan vel gå. Det bliver værre for mig, når jeg nu må tilstå, at jeg har nøjagtig den samme holdning, som venstre og de konservative har til dette spørgsmål. Vi har hverken lod eller del i denne pensionslovgivning, som blev vedtaget før jul, og vi synes, det er noget rigtig sjusk, at man nu kommer et stykke tid efter og vil ændre lovgivningen, at det altså ikke engang kan ordnes administrativt, men at man skal have en helt ny lovgivning på området. Derfor synes jeg også, at skatteministeren må give udvalget tid til igen at dybdebore hele pensionsbeskatningssystemet. Det kan ikke være rimeligt, at vi om halvanden måned igen skal have en ny lovgivning på dette område fra skatteministeren, og det bliver jo resultatet, hvis vi ikke får gennemarbejdet problemet fra bunden af nok en gang. Jeg håber, ministeren vil give tilsagn om, at vi kan begynde på en frisk på dette område.

Flygaard (DR):

Under den udvalgsbehandling, der fandt sted i skatte- og afgiftsudvalget, nåede man jo frem til en række ændringsforslag, der havde det fælles sigte, at der skulle være et skæringspunkt pr. 31. december 1979, således at man beskattede med den højere procent, for så vidt angik indbetalinger og tilvækst efter denne dato. Da det foreliggende lovforslag for mig at se kun er en klargøring af denne problemstilling, er jeg meget overrasket over de bemærkninger, der er kommet fra forskellig borgerlig side her i salen.

Retsforbundet vil derfor se med velvilje på det foreliggende forslag under udvalgsbehandlingen.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der er givet til lovforslaget, der jo har karakter af en teknisk ændring og afklaring. At enkelte partier har villet benytte anledningen til at rejse en ny politisk debat om den netop gennemførte ændring i pensionsbeskatningsloven, undrer i og for sig ikke mig så meget:

det er jo vilkårene, hr. Flygaard. Jeg finder ikke selv nogen anledning til at genoptage denne politiske debat, men nogle enkelte kommentarer må jeg imidlertid knytte til hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard.

Hr. Brixtofte taler om lovsjusk igen, og hr. Gammelgaard er også tilbøjelig til at bruge lidt stærke ord. Ja men hvad er egentlig anledningen, hr. Brixtofte? Anledningen er jo, at hr. Brixtofte og hans parti og hr. Gammelgaard og hans parti først kørte en vældig kampagne i offentligheden mod, at regeringen fremsatte lovforslag om en ensartet afgift på 40 pct. for disse ordninger. Det er tilbagevirkende kraft, det går sandelig ikke, sagde man. Man fik en vældig presse på det, og det gav også politisk genklang her i folketings salen. Det var ret åbenbart, at som holdningen var, var der ikke flertal for at give disse love det, man kaldte tilbagevirkende kraft.

Så vedtog man, at stigningen skulle træde i kraft pr. 31. december 1979. Ja men så kan det da ikke undre nogen – og slet ikke hr. Brixtofte, med den viden hr. Brixtofte har, og med det kendskab hr. Brixtofte har til kapitalmarkedet og alle de mange forskellige muligheder, som knytter sig dertil – at det rejser et utal af praktiske problemer i forbindelse med overgangsordninger.

Alle disse problemer er for så vidt blevet afklaret. Men der står altså et enkelt problem tilbage, som har rejst sig under de løbende drøftelser, der har været med de berørte organisationer, pengeinstitutter osv., og det er, om kursstigninger, som finder sted efter den 31. december, også skal ind under afgiftsstigningen på lige fod med renter osv.

Jeg må i den forbindelse sige til hr. Bollmann, at der dog aldrig nogen sinde har været tvivl om, at samtlige tilskrivninger af indtægter, der måtte komme til disse ordninger efter den 31. december 1979, skulle belægges med 40 pct., det var det helt klare og åbenbare formål med det, der skete.

Nu blev der altså rejst tvivl om, hvorvidt kursstigningerne faktisk var med, og det er det, vi søger juridisk fuldstændig klarlagt med dette lovforslag. At det så giver anledning til de kommentarer, som hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard kommer med, undrer mig som sagt ikke. Men den egentlig, skal vi sige skyldige i de problemer, der opstår, er i virkeligheden de partier, som har rejst hele debatten om det med den tilbagevirkende